

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

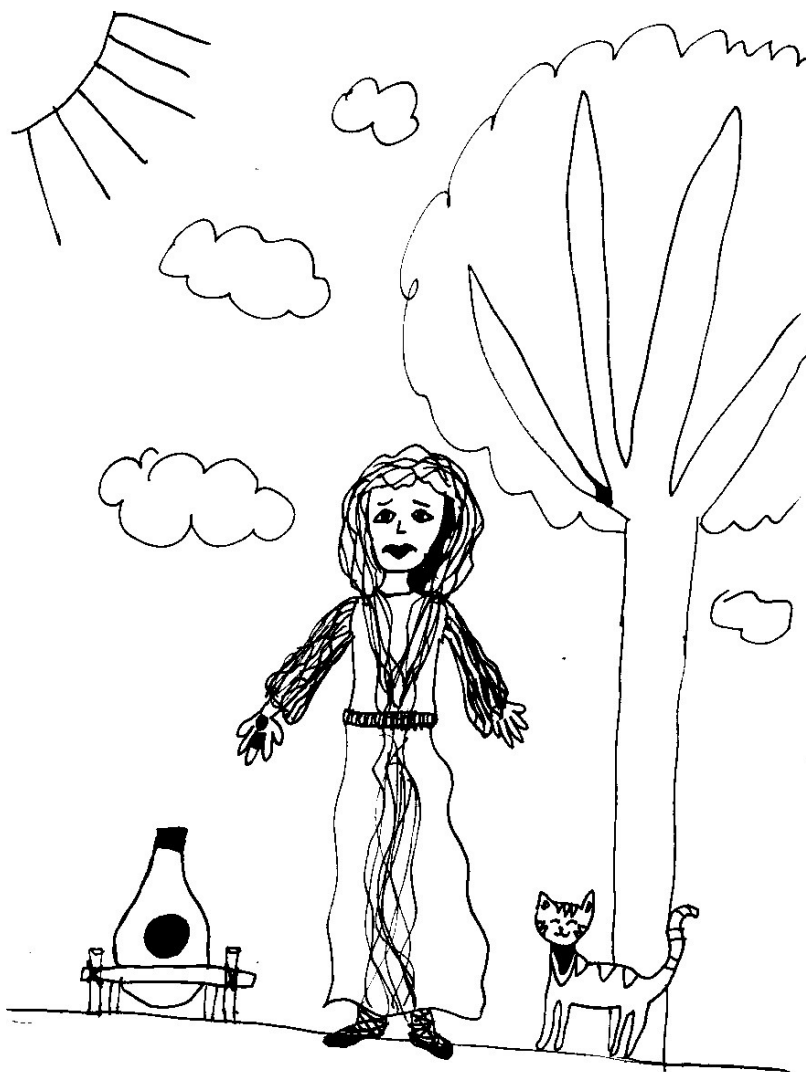
Leden 2022 / 231

Malý kousek dobra s velkou cenou

Aleš Zapletal

Ježíš si sedl naproti chrámové pokladnici a díval se, jak do ní lidé vhadzují peníze. A mnozí bohatí dávali mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a vhodila dvě drobné mince, dohromady čtyrák. Zavolal své učedníky a řekl jim: „Amen, pravím vám, tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž dali ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku: dala, co měla, všechno, z čeho měla být živa.“
Evangelium podle Marka 12,41-44

Během jáhenské praxe v meziříčském sboru jsem zažil řadu krásných chvil, na které rád vzpomínám a budu vzpomínat stále. Na tu řadu kratších či delších setkání, na vstřícné přijetí, na chvíle porozumění Božímu slovu, na modlitby, na dobré jídlo a pití, na sdílení radosti i vážnosti. A tím vším jsem se učil něco o tom, jak sloužit jako kazatel. A ve své současné službě pro sbor v Pržně tu zkušenost využívám a stále z ní budu čerpat. Učil jsem se rád a jsem za ten čas vděčný. Náš meziříčský rok, který jsme tady spolu s mou manželkou Ájou prožili, patří k nejkrásnějším rokům mého života. Už na jeho počátku loni v září jsem tušil, že takový bude. A když se ohlížím zpátky, tak vidím, že takový byl.

obr. Amálka Fuksová

Navzdory tomu, že to byl rok pandemický. Čas, kdy mi kolikrát bylo smutno a úzko. Ale služba ve sboru, spolupráce s bratrem farářem, jeho citlivé vedení mé praxe – z toho všeho jsem měl radost. Setkání s dalšími lidmi bylo mnohem méně, než bych si byl přál. Teprve na jaře jich začalo přibývat a služba mne díky tomu těšila ještě víc. Uvítal jsem povinnost nechat se pravidelně testovat na c-19. Tuším, že pro mnoho lidí to bylo otravné, ale pro mne to znamenalo, že mohu jít někoho navštívit, s někým se setkat – a přitom riziko, že bych ho nakazil, není tak velké.

V souvislosti se čtením z evangelia (na 23. neděli po svátku Boží Trojice, čili na 7. listopadu) jsem si vzpomněl na jednoho člověka, se kterým jsem se během jáhenské praxe setkával pravidelně. A byla to setkání velice milá. S bratrem farářem jsme chodili navštěvovat jednu sestru v Domově se zvláštním režimem ve Valašském Meziříčí (na „plicárně“). Vždy tak na půl, na tři čtvrtě hodiny, popovídat si a pomodlit se. A tato sestra se k nám vždy chovala velice pohostinně a dávala najevo, jak je ráda, že jsme za ní přišli. A vždy nám nabídla čaj, který měla v termosce na svém pokoji – dobrý čaj, ovocný. Chtěla nás pohostit a tuším, že jí bylo líto, že nám nenabízí víc. Nepochybuji ale o tom, že kdyby měla, tak by nám to nabídla. Vždy jí záleželo na tom, abychom se cítili dobře, když jsme za ní přišli. A to je projev velké lásky a velkého dobra – i když se projevuje šálkem čaje, který se na první pohled možná zdá malý a nepatrný. Moc rád na lásku této sestry vzpomínám a je to vzpomínka hřejivá – inu, jako ten čaj, který nám tato sestra dávala.

S tou vdovou, která vystupuje v evangeliu, je to v něčem podobné. Také se nám na pohled zdá, že do chrámové sbírky dává velice málo. A myslím, že i Ježíšovým učedníkům to tak připadalo. (Nevím, jakou hodnotu by ty *dvě drobné mince, dohromady čtyřák*, měly při převodu na naše peníze. Ale můžeme si to přiblížit třeba tak, že si představíme, že ta chudá vdova dává do sbírky dvě korunové mince, zatímco jiní dali dvousetkorunovou, pětisetkorunovou, nebo dokonce tisícikorunovou bankovku.) Ježíš nás všechny ale upozorňuje na to, že chudá vdova dává víc než ti ostatní. Tady jde o jinou než matematickou nebo ekonomickou logiku. Ta vdova by třeba dala víc, ale nemůže, protože víc nemá. A možná je jí to líto. Nevzdává se ale té možnosti udělat ten malý kousek dobra, na který stačí. A Ježíš nás všechny upozorňuje na to, že tento malý kousek má velkou cenu. Tu cenu nelze vyčíslit, protože je to cena velké lásky a dobrého srdce.

Věřím, že Ježíš měl z tohoto daru od chudé vdovy radost. A vůbec bych se nedivil, kdyby se v tu chvíli někde nad Jeruzalémem ukázala duha, Boží úsměv. A kdyby andělský chór rozezněl trubky, smyčce, varhany i elektrickou kytaru a zahrál nějaký veselý chvalozpěv. Protože věřím, že když člověk udělá něco dobrého, i třeba něco, co se zdá malé, tak z toho mají v nebi velkou radost. A tak nám všem přeji odvahu a ochotu konat dobro, ve velkých i v malých věcech. Přeji nám, abychom to nevzdávali, když se nám bude zdát, že ten kousek, který zrovna my můžeme vykonat, je moc malý. Věřím, že žádný kousek dobra není tak malý, aby nemělo cenu jej vykonat.

Srdečně váš *Aleš Zapletal*, vikář

Milí přátelé, sestry a bratři, náš bývalý vikář a současný kazatel prženského sboru napsal tento pěkný text již v listopadu, ale do předvánočního čísla jsme chtěli zařadit něco adventního či vánočního, proto článek otiskujeme až nyní.

Děkuji bratru Aleši Zapletalovi za všechnu práci, kterou v našem sboru během své roční praxe vykonal, vždy s pečlivostí a svědomitostí, na kterou jsem se mohl vždy spolehnout. V archivu webových stránek i na serveru YouTube máme mnoho jeho kázání i biblických hodin, a mnoho rozhovorů nad Bibli pro dospělé i pro děti, které jsme spolu vedli. K tomu všemu se můžete i s odstupem vrátit.

Příběh o chudé vdově, která je pro nás vzorem v odevzdání celého života do Božích rukou, mám asi navždycky spojený se ses. Lydií Bulovou. Nebyla chudá, ale s manželem neměli děti ani další dědice. Když br. Bula zemřel (o deset let dříve), sestra Bulová se s tím obdivuhodně vyrovnala. Nenaříkala, byla optimistická a statečná. Svůj dům prodala, ponechala si v něm možnost doživotního bydlení, prostředky rozdělila napůl mezi církev a Diakonii a ve sborovém trezoru ponechala peníze na svůj pohřeb. Když se v 95 letech stala jedinou dědičkou po svém zemřelém synovci, měla obavy, že se tato pozůstalost nestihne vyřídit, a sama už se na všechno zařizování necítila. S pomocí blízkých lidí s tímto dalším dědictvím naložila stejně jako s domem, ve kterém bydlela. V době, kdy již nemohla druhým lidem posloužit, věnovala těm, kteří ji navštěvovali, milou a čilou pozornost, upřímně se zajímala o to, co my ostatní ve sboru i ve svých rodinách prožíváme. Návštěvy u ní byly povzbuzením pro ty, kdo za ní přišli. Když v 97 letech odcházela z tohoto světa, vděčná a smířená, zvláštní náhodou jsem se dostal k písni, která mě kdysi oslovila během studia v Dánsku a kterou jsem měl léta zapomenutou „v šuplíku“. Překlad, resp. přebásnění písňových textů mi obvykle trvá velmi dlouho, tentokrát vznikl spontánně a rychle a Eva Jelínková tuto píseň ses. Bulové na pohřbu zazpívala. Když si píseň č. 734 v novém zpěvníku otevřete, můžete na ses. Lydii Bulovou také zavzpomínat.

Protože nyní neplatí žádná omezení pro bohoslužby, mohou se konat ekumenické bohoslužby, které loni odpadly. Nebudeme se však scházet k následnému pohoštění, abychom při setkání mnoha lidí nezvyšovali epidemické riziko.

S novým rokem byl spuštěn nový web našeho sboru. Mnohokrát děkuji Liboru Nejedlému za jeho výstavbu a jeho manželce Aleně za krásné grafiky.

Přeji Vám vše dobré od Boha i od lidí v novém roce a těším se na setkání s Vámi.

Srdečně Váš *Daniel Heller*

Jubilanti

Lubomír Palacký

Zdeněk Číž

Marie Randýsková

Bohuslava Badošková

Josef Šrámek

Emilie Rykalská

Emilie Rykalská

Jan Ondrášek

Jiřina Jakubíková

Karel Koláček

Zdena Rypková

K zamyšlení

Chvála tříkrálového jehličí

Blanka Maršálová

Nevím, jak u vás, ale neděle po Třech králich obvykle u nás doma odzvonila vánočnímu stromečku. To je ta doba, kdy z cukrátek zbyl už jen sem tam rafinovaně rozbalený staniol, na který mne vždycky nachytil můj starší bráška, a na koberci se houfující jehličí. S tím má potom i silný vysavač co dělat, aby si některé jehličky, jako člunek na tkalcovském stavu, našly cestu mezi útky koberce. Zůstávají po řadu měsíců na té cestě vonící kadidlem a myrhou, po které odešli tři králové.

Možná se mi to jen zdá, ale ty dnešní vyšlechtěné stromečky nepochybně vydrží mnohem déle a jsou většinou i mnohem souměrnější, ale nevoní jako ty starodávné smrčky a jedličky od hajného. Kdepak jsou ty doby, kdy se musely některé chybějící větvičky dokonce navrtávat! Ale on vlastně neexistuje ošklivý vánoční stromeček. I jejich vůně je taková písnička našeho dětství, kterou nám na chvíli ty stromky vracejí čas. Je v ní radostná paměť okamžiků nad dárky, nad společným setkáním u jednoho stolu, a v tom je vlastně poslání toho zdánlivě obyčejného a pomíjivého účinkování vánočního stromečku na scéně našeho života. Nedorostl do statného trámu podpírajícího krov domu, ale ta voňavá střecha vzpomínek nás občas chrání stejně bezpečně třeba před vánicí samoty. A tak při luxování odpouštím těm jehličkám vpleteným do koberce a radostně vítám světlo, kterého přibývá ve sklenici dne. Takže i kdyby to jen jedna větvička ve váze měla být, chtěl bych i příští Vánoce cítit tu pryskyřičnou vůni tříkrálového jehličí.

z knihy *Jak se hladí duše*

S dojetím jsem si pročítala tu „voňavou střechu vzpomínek“ mého oblíbeného autora Františka Novotného, připomínající mi tu „písničku“ i mého dětství a mládí, o kterou se chci dnes s vámi, zejména s těmi postaršími, podělit. Ta vřelá setkávání s nejbližšími (z nichž už jsem tu zbyla jediná) se mi často vynořují ze závějí zavátých časem...

Až dáme si to předsevzetí
Že nikdo už nebude sám
Že vsadíme na smích dětí
Smutek a pýcha zavřou krám“

Šťastné vykročení do nového roku s vírou, že bude lépe, přeje všem *Blanka Maršálová*.

Z jednání staršovstva

Tomáš Jelínek

- Staršovstvo schválilo zápis z minulé porady staršovstva a program dnešního jednání.

A. BOHOSLUŽBY

- Reminiscence: Bohoslužby nebyly omezeny jako v minulém roce, pěkné bylo setkání na Silvestra.

- Při pohřbu jsme se rozloučili se sestrou Jarmilou Podzemnou s bratrem Radomírem Kopeckým, zemřela také sestra Milada Dančáková.
- bohoslužby a ostatní shromáždění v lednu vč. ekumenických bohoslužeb (viz poslední strana)
- zlepšení ozvučení kostela a přenosu bohoslužeb - bratr Heller zajistí nabídky
- Setkání učitelů NŠ proběhne v sobotu 22. ledna 2022 v 9:15 hod na faře.
- dovoz účastníků bohoslužeb

B. DIAKONIE

- sbírky: Pokladní služba stojí po bohoslužbách u poslední lavice.
- křesťanská služba a modlitby: Br. Košťál a br. farář navštívili sestru Dobšovou v Rožnově p.R. Ses. Besedová už může opět chodit na bohoslužby, br. Josefu Poláškovu je lépe. Sestry Krupová a Hrtusová byly u sestry Tyrálíkové. Je třeba navštívit sestru Ligasovou.
- Spolupráce s Diakonií:
  - Koncert Coro Valacco a pěveckých sborů ZUŠ v Prostějově pro Diakonii v našem kostele se povedl, byla pěkná účast. Podařil se i koncert dobrovolníků pro klienty chráněného bydlení.
  - setkání dobrovolníků Diakonie ve sborovém sále 12.1.2022 - staršovstvo souhlasí

C. SPOLEČENSTVÍ

- Br.f. referoval o setkání synodální skupinky v římskokatolické farnosti s tématem ekumenického dialogu, kam byl pozván - bude vhodnou formou prezentováno v našem sboru.
- Třicátníci - bylo moc pěkné, další setkání bude v sobotu 15.1.2022 v 17:00 na faře
- Sborový večer s Velkou Lhotou byl zajímavý, biblický program měl bratr farář Miroslav Jelinek z Kateřiníc a br. farář Heller vyprávěl o své návštěvě evang. sborů na Ukrajině.
- Cesty faráře:
  - Bratr Heller bude 4. 1. prezentovat nový evangelický zpěvník (NEZ) na pastorálce v Jihlavě a na sb. večeru v Havlíčkově Brodě. NEZ má svoji www stránku: <https://www.evangelickyzpevnik.cz>
  - Bratr farář Heller bude na kaplanském kurzu Diakonie 17.-18.1.2022 v Praze.
  - Bratr farář Heller bude na farářském kurzu 24.-25.1.2022

- Finanční informace k 31.12. 2021

Pokladna: 51 477,- Kč. Účet: 105 099,- Kč

Saláry a dary hotově: 34 200,- Kč

Saláry a dary bankou: 293 800,- Kč

Sbírky: 24 422,- Kč, z toho pro potřeby sboru 14 240,- Kč, na bohoslovce 4 050,- Kč, účelová sbírka 6 132,- Kč.

- Hospodářské záležitosti: Dokončuje se úprava plotu do Husovy ulice. Na jaře bude zvelebena předzahrádka. O návrh na úpravu předzahrádky poprosí br. Heller br. Dušíka i firmu Kameny. Br. Zajíčka poprosí br. Heller o cenový kalkul na uzavření zahrady repasovanou bránou.

- Kandidáti na faráře: Sborový den s potenciálním kandidátem br.f. Pavlem Prejdou z Nového Jičína bude 27.2. 2022.

- Korespondence:

Úřední pošta - prosinec 2021:

- Vánoční dopis SR
- Vyhlášení celocírkevní sbírky pro bohoslovce, vikariát, podporu začínajících kazatelů a další vzdělávání kazatelů
- Farářský kurs
- Informace k novému evangelickému zpěvníku
- Slovo synodního seniora k adventu
- Průvodní dopis vedoucího tajemníka

Informativní pošta - prosinec 2021:

- Modlitební týdny - leden 2022 (pozvání, program, odkaz na materiály)
- Pozvánka na Lednový kurz s přednáškami a sportem, Janské Lázně, 8.-15.1.2022
- Podněty a nabídka setkání pro presbytery - dopis SR a PO pro práci s laiky
- Pozvánka na setkání presbyterů „Co by měl vědět každý presbyter“, Praha, 26.3.2022
- Shrnutí diskusních skupin z posledního setkání presbyterů
- Vyhlášení přijímacích zkoušek na Seminář církevní hudby Evangelické akademie
- Pozvánka na orientační závod „Biblická stezka“, jaro 2022
- Sborová pošta prosinec 2021:

D. MISIE

- Ekumenická bohoslužba „Zapalme svíčku“ (pro rodiče a přátele zemřelých dětí) s kázáním br.f. Pavla Stefana se konala prezenčně, zpíval při ní pěvecký sbor Coro Valacco a byla streamována.

- Vánoční hra dětí se nakonec vydařila i s menším počtem zúčastněných.

- „Otevřený kostel“ – pokračujeme v hledání dobrovolníků na službu.

- „Táborák“ - setkání pro táborníky 10.1.2022 v 16:30 na faře

Příští porada staršovstva – v pondělí 31.1. 2022 v 18:00 hod.

Událo se ve sboru

28.11. - 1. adventní neděle

Věra Široká, Dobromila Krupová

Začátek církevního roku, doba radostného očekávání příchodu Spasitele, duchovní přípravy na Vánoce, doba rozjímání a dobročinnosti a také začátek postního období.

A tak jsme toto období zahájili první (a snad ne poslední) sborovou snídaní. Důvod byl jasný – společenství se vytváří kolem stolu a společného jídla. Problém taky jasný –

nenormální doba zvýšeného nebezpečí nákazy koronavirem. Přesto se nás pár sešlo, společně jsme zapálili 1. svíčku na adventním věnci a přečetli si k této svíci s názvem Naděje příslušné biblické verše o světle, které přichází rozjasnit temnotu (Iz 60,1-2).

O naději také kázal při dopoledních bohoslužbách br. farář Jiří Palán z Huslenek. Odpoledne nám pak na sborové besedě vyprávěl o své cestě k víře a k farářování.

Dále pokračuje Věrka Široká:

Vyprávění to bylo velmi poutavé. Jiří Palán nám s nadhledem a vtipem sobě vlastním popsal události svého života, které ho formovaly pro další život. Není možné reprodukovat vše, vypíchnu to, co mě zaujalo.

Jiří vyrůstal v Novém Městě na Moravě v nepraktikující rodině, i když odmala byl učen, že je evangelík, respektive hlavně že není katolík. K evangelické církvi se dostal během gymnázia přes Kryštofa Ženatého, syna místního faráře, nám dobře známého Daniela Ženatého. Dostal se do jeho party a po čase dospěl i k předkřestní přípravě. V tu dobu měl pocit, že ke křtu dospěl sám, i když zpětně si myslí, že nebyl o mnoho dál než nemluvně, a i proto je dnes zastáncem křtů dětí. Několikrát během vyprávění zaznělo slovo milost. Křest není něco zaslouženého, malé dítě je na tom podobně jako dospělý. Ke křtu dostal knihu Víno tvé výborné od Sváti Karáska. Ta ho hodně zaujala a příběh o svatbě v Káni je mu velmi blízký – cesta víry začíná v radosti (na svatbě) a spěje k ještě větší radosti (setkání s Kristem), i když ta cesta samotná může být těžká.

Brzy po křtu se rozhodoval, kam po gymnáziu. Ze tří přihlášek jednu poslal i na Evangelickou teologickou fakultu. Udělal dojem na pohovoru, i přes neúspěch v testu z angličtiny byl přijat a na teologii nastoupil. Hned na začátku studia se musel popasovat s několika cizími jazyky. Do třetího ročníku nastoupil jen díky naléhání své přítelkyně (dnes manželky) Jany a díky přimluvě Martina Prudkého. Zproblematizovala se rovněž otázka farářování – „já přece nemůžu být farář...“. Studium však zdárně dokončil a nakonec se rozhodl i pro vikariát, byl přiřazen Davidovi Balcarovi do Jindřichova Hradce. V létě po dokončení vikariátu odjel i s manželkou na šest týdnů na Ukrajinu do Bohemky učit náboženství a češtinu. Zde zakusil, jaké to je opustit bezpečí Západu, dle svých slov zde zažil plné a opravdové emoce.

Do Huslenek nastoupil na svůj první sbor, nyní je tomu akorát 15 let. Ve volném čase rád píše básně, několik z nich nám přečetl. Zde uvádíme jednu aktuální a dvě starší:

Vánoce 2020

Zkuste si představit jaké by to byly Vánoce

bez vánočního shonu a zmatku

Vánoce bez lítání po obchodech

Vánoce bez dáreků

Zkuste si představit jaké by to byly Vánoce

bez atmosféry vánočních trhů

Vánoce bez svaženého vína a grogu

pod opět rozsvíceným obecním stromem

Vánoce bez pečení vánočního cukroví

Vánoce bez zpěvu koled

Vánoce lapající po dechu jak kapři v kádích

Vánoce bez Ryby

Vánoce bez návštěv blízkých i vzdálených

Vánoce bez půlnoční

Nebo otevřete oči a nepředstavujte si nic

Takové jsou Vánoce ty letošní

Vánoce v korona-roce

2020 po narození Spasitele

Kdy Bůh sám nezůstal

v bezpečné karanténě nebes

nedodržel bezpečnou

vzdálenost od nás hříšných lidí

Ale ze své tváře roušku sňal

ten temný závoj mlčení

tkaný anděly ze vzdálených souhvězdí
A sestoupil za námi dolů
Do našich nemocnic
bolestí zmatků
samoty domovů
splínů plínek
a vin –
to vše na sebe vzal
Aby v tom s námi byl
jako Bůh a člověk
i v tomto čase
Radujme se
Veselme se

Identita

Jaká je má
identita?

Pro liberály
jsem klerikál
pro zbožné pijan
a ničema

Pro helvíty
prevít neukázněný
tu mezi luterány
jako helvíta
chci k lidu jen čelem
mlíti pantem

Ach snad byl jsem vždy
tím kým se cítím být
i dnes –
pravým protestantem!

Slzy Severu (Adamovi B.)

Neomarxističtí básníci
pláčou za členy
levicové mládeže
postřílené umírněným
konzervativcem B.

v Norsku před deseti lety
Anarchisté demonstrují
před tureckou ambasádou
za své družky a druhy ve zbrani
z Rojavy o nichž svět už nic neví
Bývalí českoslovenští
a polští disidenti
orodují za současné
běloruské disidenty
denně mlácené
na minských náměstích
Já pláču za všechny
pronásledované křesťany
jejichž utrpení nedojímá
nikoho z lidskoprávních
aktivistů dneška
Všichni pláčeme
jenom za sebe
a za své
Nikdo nepláče
pro druhé
a cizí
Naše slzy
bezcílně stékají
kamennými žlaby
sebelítosti

Diakonie
Českobratrské církve evangelické

Diakonie
Valašské Meziříčí

Adresa: Žerotínova 1421, Valašské Meziříčí, 757 01

Telefon: 571 629 084 – recepce

Email: info@diakoniev.cz

www.diakoniev.cz

Číslo účtu: 115-2766120267/0100

ADVENTNÍ BENEFIČNÍ KONCERT

22. prosince jsme ve spolupráci s Farním sborem ČCE ve Valašském Meziříčí uspořádali Adventní benefiční koncert. S duchovními a vánočními písněmi vystoupil Pěvecký sbor Coro Valacco pod vedením sbormistryně Jany Krchákové a hosté - Dětský pěvecký sbor Kolotoč ZUŠ Prostějov pod vedením Zuzany Gašparové. Výtěžek benefičního koncertu činil 12 655 korun a bude využit na činnost Diakonie Valašské Meziříčí. Děkujeme Farnímu sboru za spolupráci ve vytvoření příjemného zázemí i zápujčky prostor i techniky, vystupujícím za příjemný kulturní zážitek a všem přítomným za podporu a projevenou přízeň.

Dobrovolníci napekli cukroví pro klienty Diakonie a uspořádali besídku

Na naši prosbu o cukroví zareagovala řada dobrovolnic, které napekly pro klienty pobytových služeb skvělé domácí cukroví. Na Štědrý den jsme tak mohli potěšit klienty v domově se zvláštním režimem i v hospici CITADELA, díky štědrosti dobrovolníků se dostalo i na lidi se zdravotním postižením v chráněném bydlení. Srdečně děkujeme všem, kteří domácími sladkostmi zpříjemnili sváteční dny těm, kteří je nemohou trávit doma.

Děkujeme také mladým dobrovolnicím, které pro klienty z chráněného bydlení a sociální rehabilitace připravily předvánoční besídku v evangelickém kostele. Veronika Martinková zahrála na klavír klasické i novodobé skladby, nechyběly ani známé koledy v provedení Bětky Musialové na akordeon. Slovem provázel a několik vánočních písní zahrál také br. farář Dan Heller. Pro nás všechny to bylo příjemné a pokojné zastavení v adventní době, děkujeme za krásný zážitek a evangelickému sboru za poskytnutí zázemí a prostor.

Svépomocná skupina pro lidi, kteří pečují doma o svého blízkého člena rodiny, bude probíhat i v tomto roce. První setkání se uskuteční již 11. 1. 2022 v 17:00 v prostorách Denního stacionáře Dobromysl v budově Diakonie na Žerotínově ulici a pak vždy každé první úterý v měsíci. Nebudte v tom sami. Na setkání srdečně zveme všechny zájemce, setkání nejsou podmíněna žádným poplatkem.

Darovánek znovu otevřen

Od 10. ledna můžete opět navštívit dobročinný obchod Darovánek, v pondělí, v úterý a v pátek od 9 do 16 hodin tu prodávají dobrovolníci darované věci. Můžete si přijít koupit zimní oblečení a obuv pro dospělé i děti nebo nám darovat dárky, se kterými se Vaši příbuzní při nejlepší vůli prostě „netrefili“. Určitě ještě někoho potěší a výtěžek z prodeje podpoří naši činnost.

Děkujeme všem dobrovolnicím, které v uplynulém roce zajišťovaly provoz Darovánku a prodaly věci za více než 140 tisíc korun! Je neuvěřitelné, že dokázaly shromáždit takovou částku po dvacetikorunách.... Svědčí to o jejich velkém nasazení a vytrvalosti. Patří jim náš upřímný obdiv a poděkování. Pokud byste se chtěli k této skvělé partě přidat a svými schopnostmi podpořit Diakonii, neváhejte. Rádi přijmeme další dobrovolníky ☺.

A. Hellerová, koordinátorka dobrovolníků

Srdečně zveme:

9.1. – 1. neděle po Zjevení Páně (křtu Páně)

10:00 h – bohoslužba slova

11.1. v 17.30h – ekumenická bohoslužba v našem kostele

16.1. – 2. neděle po Zjevení Páně – sborový den s hostem

10:00 h – bohoslužby s večeří Páně, káže vik. *Jakob Vocke*

14:00 h – J. Vocke: Evang. lutherská církev v Bavorsku

18.1. v 17.30h – ekum. bohoslužba v modlitebně Církve adventistů sedmého dne (Hřbitovní 1)

23.1. – 3. neděle po Zjevení Páně

10:00 h – bohoslužba slova

25.1. v 17.30h – ekumenická bohoslužba

v římskokatolickém farním kostele (u Náměstí)

30.1. – 4. neděle po Zjevení Páně

10:00 h – bohoslužby s kázáním pro děti

1.2. v 17.30h – ekumenická bohoslužba v modlitebně

Apoštolské církve (v budově Numeri, Zašovská 778)

6.2. – 5. neděle po Zjevení Páně

10:00 h – bohoslužba slova

Bohoslužby začínají od 10.00 hodin (br.f. Heller slouží od 8.30h ve sboru v Jablůnce). Vítačí služba v neděli otevírá kostel a faru vždy nejpozději v 9.30, aby ti, kdo přijdou např. od autobusu, mohli počkat na bohoslužby v teple. V termoskách v sále je nachystaná horká voda na zalití čaje nebo kávy. * Prosíme všechny, kdo nemají možnost dopravit se na bohoslužby hromadnou dopravou, ale i ty, kteří jsou hůře pohybliví, aby kontaktovali br. faráře, který pro ně domluví s ochotnými řidiči dovoz na bohoslužby.

Všechny bohoslužby a koncerty probíhají za dodržování platných epidemiologických opatření a jsou vysílány v přímém přenosu na kanálu YouTube „ČCE Valašské Meziříčí“

(<https://www.youtube.com/channel/UCz2kfczA4FsRVzAqEqFw5jw>)

Biblická hodina: čtvrtek v 16.30 hodin (jen 6.1.)

Setkání rodičů s malými dětmi: úterý v 15.15 hodin

Mládež: po domluvě (777342910, obvykle v pátek v 19 hodin)

Třicátníci: v sobotu 15.1. v 17:00 hodin

„Táborák“ - setkání pro táborníky: v pondělí 10.1. v 16:30 h

Další informace najdete na naší webové stránce

valasske-mezirici.evangnet.cz.

Bohoslužby v Domově pro seniory se v době zákazu návštěv nekonají. Na všechny klienty domovů myslíme v modlitbách.

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 3

757 01 Valašské Meziříčí

telefon do kanceláře:

571 161 560

e-mail: valasske-mezirici@evangnet.cz

číslo účtu

u Poštovní spořitelny:

190396260/0300

<http://valasske-mezirici.evangnet.cz>

<https://www.facebook.com/evangelicivalmez>

Úřední hodiny:

kdykoli dle dohody

Farář Daniel Heller

mobil: 777 342 910

pevná linka: 571 161 561

daniel.heller@evangnet.cz

Pastorační pracovník

Libor Nejedlý

mobil: 737 087 308

libornejedly77@gmail.com

Pokladník Eva Janírková

mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 7. 1. 2022.

Příspěvky, ohlasy

a připomínky přijímá:

Alena Hellerová

mobil: 732 207 280

alebuc@post.cz